

SZOBORPARKŐR

A múlt lábnyoma

szöveg: Jolsvai András, fotó: Tanyi Adrienne

Szeretem, amikor az élet megírja helyet-tem az aktuális cikket. Ebben a történetben az életet egy elgurult labda képviselte, a többi meg már jött magától.

Annyit kell tudni, hogy mostanában, mióta a magam ura vagyok (azelőtt meg az eb ura voltam, s mint ilyen, fakó), és úgy osztom be az időmet, ahogy nekem tetszik, csatlakoztam egy szabadidős labdarugdosó társasághoz, amely szerda reggelként méri össze erejét önmagával, s rendszerint alulmarad. A testedzésre (tréfából és kegyeletből hívom így az ott folytatott tevékenységet) a Külső Soroksári úton kerül sor, a Beöthy utca sarkán, négy egymás mellé rendelt műfüves kispálya egyikén. Egészen derekas kis hely ez, van hozzá emeletes öltöző, parkoló, néhány pad a cseréknek s szurkolóknak, telente felfújható és fűthető sátor fedő – s még a bérleti díjak is megfizethetőek. Mindamelllett, amennyire látom, a csapatok nem taposnak egymás sarkára, aki keres, annak minden nap akad szabad pálya.

Történt, hogy az egyik szerda reggelen bal lábbal ébredt középhátvédünk olyan erővel rúgott a labdába (szabadított fel, hogy az ő szóhasználatával éljünk), hogy a játékszer (bőr, pöttös, hogy végighaladjunk a közhelyskálán, noha a valóságban

már régen műanyag és csíkos) átszállt a kerítésen, át az öltöző felett is, és valahol a telek szélén, az út mellett landolhatott. Engem ért az a megtiszteltetés, hogy utána eredjek. Megkerültem a házat, és labda helyett az itt látható emlékműre bukkan- tam. Meghatottan olvastam a rajta levő szövegeket, s meghatódottságom csak növekedett, amikor megértettem, hogy akkor tehát hónapok óta az FTC egykori pályáján (pályájának helyén) játszom, s ott ontom (na, jó, ontogatom) a gólokat, ahol valaha a *Malaczky* testvérek meg a nagy *Borbás Gáspár* tette ugyanezt. Úgy éreztem magam, mint ha, mondjuk, az isaszegi csata színhelyén számháborúznék.

Meghatottságom csak növekedett, amikor a műalkotás hátoldaláról kiderült, hogy a munkát az FTC Baráti Kör állította, saját erőből, hogy tehát ebben a gesztusban a kezdetek erkölcsnemesítő amatőrizmusa tér vissza, az az idő, amikor ácsok, pékek, patikusok és cipészek összefogtak, hogy megépítsék ide a csapatuk első pályáját, ahol a vasúti töltés volt a tribün és az egyik kapu mögött egy tűzfal állta útját a futóknak. A pályát, amely tíz évig volt a ferencvárosi focisták otthona, s ahol az első öt bajnoki arany született.

A szobor (vagy mi) mindazonáltal leginkább egy síremlékre emlékeztet, az al-

kotók, *Kopeczky Lajos* okl. építészmérnök és *Koltai László* szobrászművész (előbbi azonos azzal a polihisztorral, aki hosszú és kalandos pályája során volt tévériporter és karmester, építész és orgonista, alpolgármester és labdarúgó, hogy csak néhány tevékenységét említsük, és a Mester utcában születvén ezer szállal kötődik a kilencedik kerülethez, utóbbi megannyi köztéri szobor ismert és elismert alkotója, bár jobbára szakrális alkotásokat jegyez – igaz, igaz, erről is elmondhatjuk ugyanezt) igyekeztek minden lehetséges információt feltüntetni a rendelkezésükre álló felületen: itt van a kilenccsikú jelvény a három E-vel (van-e, ki e címert nem ismeri? Ha van, az ő kedvéért áruljuk el, erkölcs, erő és egyetértés találkozik e jelenben), van sas (*Manno Miltiadesz* 1928-as terve alapján), itt van az első összeállítás (két hátvéd, három fedezet és öt csatár, ahogy illik), van cím és alcím, focicsuka és fűzős bőrlabda, meg minden, ami kell: érthető, hisz mint ebből a történetből is látszik, maguktól ma már kevesen tudják, hogy milyen megszentelt földön járnak erre felé.

S amennyire a környéki ingatlanfejlesztés ütemét nézem, azt se nagyon tudhatjuk, hogy még meddig tehetik meg mindezt. ●

RÉGÉSZETI KIÁLLÍTÁS

1867/2005-2015

Temporary exhibition at
the Castle Museum

www.btm.hu

KINCSEK A VÁROS ALATT

TREASURES UNDER THE CITY

2017.04.12

2017. 09.17

BUDAPESTI TÖRTÉNETI MÚZEUM VÁRMÚZEUM

SZEGEK A KOPONYÁBAN...

BŰNÜGYI REJTÉLY

VAGY GYÓGYÍTÁS?

**Budapesti Történeti Múzeum
Vármúzeum**

1014 Budapest, Szent György tér 2.

480 Ft

Csontó Sándor gyűjteményéből

